19/03/2021

Το πνεύμα της Μεγάλης Τεσσαρακοστής

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Περιστερίου

Κήρυγμα για την Μεγάλη Τεσσαρακοστή από τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Περιστερίου κ. Κλήμεντα, στο οποίο μιλά για το πνευματικό ταξίδι του Χριστιανού κατ΄ αυτή την περίοδο, αλλά και το γιατί συχνά δεν την βιώνουμε όπως θα έπρεπε και χάνουμε το νόημά της…

Διαβάστε το ολόκληρο:

Η αγάπη του Θεού, αδελφοί μου, μας αξίωσε και φέτος να φτάσουμε στο κατώφλι της Μ. Σαρακοστής· στο ιερό αυτό στάδιο των πνευματικών αγώνων για να παλέψουμε πνευματικά, ν΄ ανανεωθούμε ψυχικά, να ξαναγεννηθούμε μέσα στο φως και τη χάρι της σταυρικής θυσίας του Ιησού μας.

Η Μεγάλη Σαρακοστή είναι μία περίοδος του Εκκλησιαστικού χρόνου που την έχουμε αφιερωμένη στο Θεό. Είναι μία προετοιμασία, ένα πνευματικό ταξίδι που προορισμός του είναι το Πάσχα. Η περίοδος αυτή που αρχίζει την “Καθαρή

Δευτέρα” και συμπληρώνεται την Παρασκευή προ των Βαΐων διαρκεί σαράντα μέρες.

Υπάρχουν μερικά χαρακτηριστικά γεγονότα στη Π.Δ. που επηρέασαν, και ωδήγησαν σιγά σιγά σε μία τεσσαρακονθήμερη πνευματική άσκηση και προετοιμασία. Α) Στο Βιβλίο της εξόδου σημειώνεται ότι ο Μωϋσής επάνω στο όρος Σινά όπου του απεκαλύφθη ο Θεός και του παρέδωσε τον Νόμο “ην εκεί εναντίον Κυρίου τεσσαράκοντα ημέρας και τεσσαράκοντα νύκτας· άρτον ουκ έφαγεν και ύδωρ ουκ έπιεν”.

Είναι αντιληπτό εδώ ότι η φανέρωση του Θεού στο Μωϋσή και η αποκάλυψη του θελήματός Του συνδέεται με τεσσαρακονθήμερη πλήρη αποχή του Μωϋσή από κάθε τροφή.

Β) Είναι επίσης πολύ σημαντικό, πως οι Ισραηλίτες αφ΄ ότου ελευθερώθηκαν θαυματουργικά από τη δουλεία του Φαραώ στην Αίγυπτο, έως ότου να μπούν στη γη της επαγγελίας, πέρασαν μέσα από μια σκληρή δοκιμασία που κράτησε σαράντα ολόκληρα χρόνια.

Αυτό το γεγονός, κατά την ερμηνεία των Πατέρων της Εκκλησίας μας, προεικονίζει και συμβολίζει την απελευθέρωση της ανθρωπότητας από τη δουλεία της αμαρτίας με τη Σταυρική Θυσία του Ιησού.

Γ) ένα τρίτο συμβάν, πάλι από το χώρο της Π.Δ., έχει σημασία για το θέμα μας. Το Βιβλίο της Γ΄ Βασιλειών διηγείται πως ο Προφήτης Ηλίας προκειμένου να δεχθεί στο όρος Χωρήβ μια αποκάλυψη του Θεού, επερπάτησε “τεσσαράκοντα ημέρας και νύκτας” μέχρι να φθάσει εκεί που του παρουσιάσθηκε ο Θεός μέσα σε μια λεπτή αύρα. Απ΄ αυτά τα χαρακτηριστικά γεγονότα που διηγείται η Αγία Γραφή, δεν δυσκολευόμαστε να καταλάβουμε γιατί η Εκκλησία σιγά -σιγά έφθασε να υιοθετήσει πνευματική προετοιμασία σαράντα ημερών προ του Πάσχα. Ο αριθμός σαράντα έχει δεθεί μέσα στην αγία Γραφή με την αποκάλυψη του Θεού στον κόσμο. Με τη συμμετοχή του ανθρώπου στην αποκάλυψη αυτή.

Αδελφοί μου και παιδιά μου, όσο και αν είναι νέες ή διαφορετικές οι συνθήκες κάτω από τις οποίες ζούμε σήμερα, όσο και αν είναι πραγματικές οι δυσκολίες και τα εμπόδια που υψώνονται από το σύγχρονο κόσμο μας, τίποτα απ΄ όλα αυτά δεν κάνουν την Μ. Σαρακοστή “αδύνατη”. Τίποτα δεν αποτελεί αμετάκλητο εμπόδιο για να χάσει το νόημά της και το σκοπό της.

Η πραγματική αιτία για την οποία χάνουμε βαθμιαία την επίδραση της Μ. Σαρακοστής στη ζωή μας, βρίσκεται στο δικό μας ξεστράτισμα από τη μάνδρα του Χριστού· στην απομάκρυνσή μας από την Εκκλησία Του.

Μιμούμενοι και ‘μείς τον Κύριο μας μπαίνουμε στην έρημο της Μ. Σαρακοστής για να πολεμήσουμε πιο έντονα τους πειρασμούς αυτούς, με τα πνευματικά όπλα που μας εφοδιάζει η Αγία μας Εκκλησία. Ιδιαίτερα αυτές τις μέρες “αναλαβόντες την πανοπλίαν του Σταυρού τω εχθρώ αντιμαχησώμεθα. Ως τείχος άρρηκτον κατέχοντες την πίστιν και ως θώρακα την προσευχήν και περικεφαλαίαν την ελεημοσύνην· αντί μάχαιραν την νηστείαν ήτις εκτέμνει από καρδίας πάσαν κακίαν...”. Γι΄ αυτό είπαμε και στην αρχή ότι το βαθύτερο νόημα τούτης της περιόδου είναι πρόσκληση για έναν γνήσιο τρόπο ζωής που οδηγεί όχι σε διασπασμένες υπάρξεις αλλά στη Βασιλεία του Θεού.

Παιδιά μου, πρέπει να ζήσουμε την Μ. Σαρακοστή και όχι απλώς να τη γνωρίσουμε θεωρητικά. Ας την πάρουμε στα σοβαρά. Είναι μια μοναδική ευκαιρία για αναζήτηση του Θεού, για πραγματική αναγέννηση και διόρθωση.

Ας αποτελέσει η φετινή Σαρακοστή για όλους μας μια αφετηρία για νέο ξεκίνημα ένωσίς μας με το Θεό. Και τούτο θα γίνει πραγματικότητα, αν προσφέρουμε σα θυσία και δώρο στον Ιησού, τον πνευματικό μας αγώνα, το γκρέμισμα του παλιού μας εαυτού “συν τοις πράξεσιν αυτού” και την ανόρθωση ενός νέου αναγεννημένου ανθρώπου “ανακαινούμενου εις επίγνωσιν κατ΄ εικόνα του κτίσαντος αυτόν”.

Αυτός ο πνευματικός αγώνας μας θα είναι το πιο ευπρόσδεκτο, το πιο μεγάλο δώρο που θα κάνουμε τούτες τις άγιες μέρες στο Νυμφίο της Εκκλησίας και των ψυχών μας.